

VERSTERKING VAN HET ECONOMISCH WEEFSEL

5

→ WAAR WILLEN WE NAAR TOE?

Wil een kustzone zich duurzaam ontplooien, dan is een gediversifieerde en stabiele economische structuur met dynamische bedrijven onontbeerlijk. In deze economie, die bijdraagt tot de welvaart in de regio, moeten zowel grotere internationale bedrijven als kleine zelfstandige ondernemingen een plaats krijgen. De verdere ontplooiing van de regio moet evenwichtig gebeuren, rekening houdend met het ondernemerschap en met de leef- en omgevingsfactoren. Voldoende kwalitatieve werkgelegenheid schept een positief klimaat dat bijdraagt tot het algemene welzijn.

→ WAAR STAAN WE VANDAAG?

De kust kent een bruisende economische activiteit. Economische sectoren als landbouw en zeevisserij zijn historisch met de kust verweven. Industrie en logistiek concentreren zich vooral in en rond de havens van Zeebrugge en Oostende. Ook handel en diensten zijn sterk vertegenwoordigd aan de kust.

Landbouw en visserij zijn van oudsher belangrijke economische sectoren. Ze staan momenteel sterk onder druk. De laatste decennia daalde hun belang ook sterk, ten voordele van de handel en diensten of de tertiaire en de quartaire sector¹.

De aanwezigheid van grote economische poorten zoals de zeehavens en de luchthavens verschaffen de regio een unieke dynamiek. Toonaangevend zijn de distributie en de logistieke functie van de havens. Samen met de havengerelateerde ondernemingen hebben ze echter niet enkel een lokaal, maar ook een groot subregionaal effect. Naast de economische poorten zorgen ook de regionale en lokale bedrijventerreinen voor een gediversifieerde economische activiteit en tewerkstellingskansen.

Ondanks de bestaande structuren wordt de kust gekenmerkt door een hogere werkloosheid in vergelijking met andere regio's. Veel ongeschoolde jongeren vinden moeilijk een vaste job. Seizoensgebonden werkgelegenheid, zoals in de toeristische sector, en een geringe industriële werkgelegenheid kunnen deze hoge werkloosheid deels verklaren. Vaak betreffen de aangeboden vacatures tijdelijk of op interim-basis en wordt bovendien van de werknemers een grote, flexibiliteit gevraagd.

Een andere tendens is dat gekwalificeerde jongeren de kustregio verlaten, omwille van te weinig kwalitatieve werkgelegenheid. Paradoxaal genoeg signaleert het bedrijfsleven in de kustregio een tekort aan inzetbare gekwalificeerde arbeidskrachten. Er is blijkbaar een *mismatch* tussen de knelpuntberoepen en de geschoolde jongeren.

(1) De tertiaire sector slaat op commerciële activiteiten, de quartaire sector omvat overheidsdiensten en non profitsectoren.

→ WAT KUNNEN WE DOEN?

De kust wordt gekenmerkt door een dynamische economische structuur, vnl veroorzaakt door de sterkere aanwezigheid van de horecasector. **Projecten die een grotere stabiliteit mogelijk maken, zoals seizoensverruimende en horecaondersteunende projecten moeten worden ondersteund.** Innovatieve en toekomstgerichte projecten zorgen dat de kustregio zich economisch veerkrachtiger kan ontwikkelen en dat ze haar mogelijkheden ten volle kan ontplooiën.

Door het toeristische economisch belang en de nabije ligging van industriële zones op regionale schaal worden bedrijventerreinen in de kustregio beperkt tot de stedelijke zones zoals Oostende, Veurne en Zeebrugge. **De beperkte ruimte voor bedrijventerreinen in de kustzone mag echter geen belemmering vormen voor het aantrekken van lokale bedrijven.** Ondersteuning van lokale, ambachtelijke bedrijven creëert een evenwichtige economische structuur en realiseert bijkomende lokale tewerkstelling.

Bij de verdere ontwikkeling van de haven moeten ook de kansen van en de relatie met de lokale en subregionale economieën afgewogen worden. Deze kansen kunnen echter pas ten volle benut worden, als naast de economische facetten ook ruimtelijke ordening, milieuzorg en welzijn in de strategische planning betrokken worden.

De hoge werkloosheid vormt een specifieke problematiek aan de kust. Voor de aanpak ervan kunnen de kustgemeenten echter een beroep doen op hun al even uitzonderlijk karakter. De veroudering van de bevolking schept kansen voor nieuwe werkgelegenheid. De stijgende zorgbehoefte zal immers de zorg- en wellnesseconomie stimuleren. Opdat de zorg economie goed zou functioneren, is samenwerking met alle betrokken actoren uit de sector evenwel noodzakelijk. De vraag kan niet alleen ingevuld worden door omscholing, maar ook door andere benaderingswijzen of werkorganisatie in de social profit, met onder meer specifieke aandacht voor lichaamsverzorging, kinderopvang, dagverzorging of kort-verblijf voor ouderen.

Samenwerking tussen overheden, bedrijfsleven en onderwijs kan een stimulans betekenen om geschoolde jongeren in de regio te houden of aan te trekken en zo de regio te versterken. Aangepaste communicatie over troeven of mogelijkheden kan de perceptie van de regionale economie bij deze jongeren verbeteren, waardoor de aantrekkingskracht van de kust groter wordt.

De voortschrijdende verstedelijking, de verdere ontwikkeling van toeristische activiteiten en natuurontwikkeling houden een uitdaging in om nieuwe vormen van samenwerking te zoeken met de landbouwsector. Ruilverkavelings- en natuurinrichtingsprojecten, hoevetoeisme en landschapsplannen zijn daar reeds mooie voorbeelden van.

Ook de overheid kan inspanningen leveren om duurzame oplossingen te helpen vinden, zoals de koppeling van mestverwerking aan serreteelt. Praktijkgericht onderzoek moet uitwijzen of nieuwe functies voor de landbouw overeenstemmen met de toekomstverwachtingen, beantwoorden aan maatschappelijke evoluties en passen binnen een eventuele reconversie van de sector. Ook landbouwverbreding in de polders (door samenwerking met de toeristische sector) met initiatieven als hoevetoeisme, congres- en meetingfaciliteiten op de hoeve, een aanbod van teambuildingactiviteiten,... opent toekomstperspectieven.

Ook de visserijsector, die zich duidelijk bewust is van haar eigen problematiek, moet uitkijken naar nieuwe kansen. Duurzame visserij is enkel mogelijk wanneer alle belanghebbenden samenwerken.